

Underbilag 1 til Bilag 6.**Udenrigsministeriet.**

København, den 8. Februar 1933.

Under Henvisning til tidligere Brevveksling, senest Skrivelse herfra af 6. d. M., angaaende Fremskaffelse af visse Oplysninger til Brug for Folketingets Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven, Justitsministeriets J. 2. K. 1933 Nr. 363¹, skal Udenrigsministeriet i Henhold til Indberetning fra Gesandtskabet i Berlin meddele følgende:

Der findes i Tyskland saavel en Rigslov vedrørende Sagførertakster, den saakaldte „Gebührenordnung für Rechtsanwälte“ senest offentliggjort ved Bekendtgørelse af 5. Juli 1927, som Love i de enkelte Lande, f. Eks. for Preussens Vedkommende „Landesgebührenordnung für Rechtsanwälte“ af 28. Oktober 1922. Da Fastsættelsen af Sagførergebyrer ved Lov allerede har været gældende i en længere Aarrække i Tyskland, betragtes den i Almindelighed som en Selvfølgelighed, saaledes at denne Ordningens Værdi ikke diskuteres, og da den aabner Muligheder for særlige Gebyraftaler i Tilfælde, hvor Taksterne maatte virke for ubillige, giver den ikke Anledning til Utilfredshed, hvorved bemærkes, at Taksterne i Tyskland maa være forholdsvis lave, fordi den tabende Part automatisk maa betale begge Sagførere.

I øvrigt er det ifølge ovennævnte Rigslovs § 93, hvoraf Afskrift i 3 Eksemplarer vedlægges, tilladt at træffe særlige Honoraraftaler, og for Straffesagers Vedkommende kommer de ved Loven fastsatte Gebyrer i Praksis ikke i Betragtning, hvis det er Klienten, der selv har valgt sin Defensor. Ogsaa i Civilsager skal det oftere forekomme, at Sagførerne gør Brug af ovenomtalte § 93. I visse Kategorier af Sager er det Coutume, at Sagførerne foruden de lovlige Gebyrer betinger sig et Ekstrahonorar. Dette er saaledes Tilfældet i Skilsmisssager, Patentprocesser og lignende Sager af særlig Betydning.

Ved selve Reichsgericht medvirker ingen Læggdommere. Derimod findes der Læggdommere ved Reichsarbeitsgericht.

Spørgsmaalet om Genoptagelse af en Straffesag afgøres af Domstolen, ikke af Administrationen, idet § 367 i Straffeprocessordningen af 22. Marts 1924 udtaler: „Ueber die Zulassung des Antrags auf Wiederaufnahme des Verfahrens entscheidet das Gericht, dessen Urteil mit dem Antrag angefochtet wird“.

2 Gennemslag af nærværende Skrivelse vedlægges.

Til Justitsministeriet.

Bilag til Underbilag 1.**Reichsgesetzblatt Teil I Nr. 27/1927.****§ 93.**

Sofern der Rechtsanwalt nicht einer Partei zur Wahrnehmung ihrer Rechte beigeordnet oder als Verteidiger bestellt ist, kann der Betrag der Vergütung durch Vertrag abweichend von den Vorschriften dieses Gesetzes festgesetzt werden. Die Festsetzung durch Bezugnahme auf das Ermessen eines Dritten ist ausgeschlossen.

Ist die vereinbarte Vergütung unter Berücksichtigung aller Umstände übermäßig hoch, so kann sie im Rechtsstreit nach eingeholtem Gutachten des Vorstandes der Anwaltskammer bis auf den in diesem Gesetze bestimmten Betrag herabgesetzt werden.